

TaalVaST leeromgeving, homepagina

Taal VaST
schrijven
opbouw van een tekst
theorie
macro
micro
oefeningen
wetenschappelijke stijl en register
theorie
wetenschappelijke werkstukken
brieven & e-mails
wetenschappelijk perspectief
oefeningen
bronnen
theorie
oefeningen
examenvragen
theorie
oefeningen
spelling & grammatica
theorie
oefeningen
spreken
lezen
luisteren
wetenschappelijke woorden

TaalVaST leeromgeving, oefeningen: voorbeeld

Taal VaST
schrijven
spreken
lezen
lange teksten lezen
theorie
structureren
schematiseren
oefeningen
luisteren
wetenschappelijke woorden
literatuur

log out

Lange teksten - lezen op macrostructuur (2)

TITEL: Baudrillard in Brielle. Over de historische cultuur van de tachtigjarige oorlog.

TUSSENTITELS:

- De veranderlijke omgang met het verleden
- Genese en volkscultuur in 1872 en 1922
- De historische cultuur in moderniserend Nederland
- De jaarlijkse historische spelen geduid
- Lokalisering en authentieke namaak
- Postmoderne historische cultuur
- Alledaagse historische cultuur

Oefening

Hiernaast zie je titel en tussentitels van een academische tekst van Remco Ensel. Wat is de meest voor de hand liggende structuur van de tekst?

- legenstellend
- chronologisch
- oorzaak/gevolg - reden/verklaring

Controleer

TaalVaST leeromgeving, theoretische pagina: voorbeeld

- Taal VaST
- schrijven
  - opbouw van een tekst
    - theorie
    - macro
    - micro
  - oefeningen
- wetenschappelijke stijl en register
  - theorie
  - wetenschappelijke werkstukken
  - brieven & e-mails
  - wetenschappelijk perspectief
- oefeningen
- bronnen
  - theorie
  - oefeningen
- examenvragen
  - theorie
  - oefeningen
- spelling & grammatica
  - theorie
  - oefeningen
- spreeken
- lezen
- luisteren
- wetenschappelijke woorden
- literatuur

log out

Een wetenschappelijke paper schrijven

Het schrijfp proces van een paper verloopt in verschillende fases, die je niet rechtlijnig van begin tot einde maar recursief doorloopt. De eerste fase is een voorbereiding op het schrijven. Allereerst onderzoek je wat het doel van je schrijfpdracht is, wie je lezer is en aan welke voorwaarden je werkstuk moet beantwoorden. Daarnaast baken je aan de hand van de *vraagstelling* de inhoud af. Op basis daarvan kun je aan de slag en informatie verzamelen over dit onderwerp. Al deze verzamelde ideeën breng je op een bepaald moment in een soort van *mindmap* samen. Dit is een quasi willekeurige opeenstapeling van allehande ideeën waartussen je relaties zoekt (gelijkenissen, verschillen, oorzaak-gevolg, reden, chronologie, ...). Op die manier kun je ideeën groeperen, ordenen en structureren. Zo kom je tot een heel ruw plan van je tekst. In zo'n ontwerp baken je *drie delen* af: een inleiding, een midden en een conclusie.

In een tweede fase begin je aan het *uitschrijven* van je tekst. Je zorgt ervoor dat alle delen op de goede plaats komen. Schrijven lijkt hiervoor op *puzzelen*. Je kijkt naar al die verschillende aspecten en je zoekt naar een *logische opbouw* in je *argumentatie*. Je maakt een *schema* waarin je argumenten kort staan aangeduid en waarin je ook al de volgorde bepaalt. Bij het schrijven gebruik je dit schema als een gids en beweeg je je dan van idee A naar B naar C, en je zorgt telkens voor ondersteuning van je argumenten met materiaal uit je bronnen. Het is vooral belangrijk dat je je ideeën op papier krijgt, en minder belangrijk dat elke punt of kom ma op de juiste plaats staat. Ideeën worden hier *alinea's*: je begint met een kerngedachte die uitgewerkt wordt die in een logische relatie met het voorgaande en het volgende staat, bijvoorbeeld met behulp van *conjuncties* of de juiste *verwijzingen*. Deze alinea's schakel je aan elkaar en zo ontstaan grotere *tekstparagrafen*. De meeste wetenschappelijke papers hebben een eerder vast opbouw. Binnen die vaste structuur bouwen we een argumentatie op en hiervoor kan je gebruik maken van verschillende *tekststructuren* (zie ook *Lezen*) zoals chronologie, probleem-oplossing, oorzaak-gevolg, proces, ... De keuze hier tussen wordt door de inhoud van je tekst bepaald. In een paper van geschiedenis bijvoorbeeld kun je de feiten chronologisch proberen weer te geven, maar je kunt misschien ook kiezen voor oorzaak-gevolg of proces.

In de derde en laatste fase *redigeren* we de tekst en wordt hij *afgewerkt*. We proberen door de ogen van een lezer te kijken en zijn *zeer kritisch* voor onze tekst. Is de argumentatie voor de lezer duidelijk, of moet ik sommige verbanden beter in de verhelderen? Heb ik op een correcte manier mijn bronnen gebruikt en in de literatuurlijst vermeld? Heb ik erop gelet dat mijn stijl wetenschappelijk is? Heb ik het juiste register gebruikt? In deze fase verander ik de vertekstels ook in sterke, sprekende titels. Nu mijn inhoud helemaal vaststaat, kan ik ook mijn inleiding herzien, aanvullen en eventueel herschrijven. Ook mijn conclusie krijg nu zijn definitieve vorm. Nadat dat allemaal al in kunnen en kruiken is, kan ik ook de lay-out een definitieve vorm geven. Ten slotte *corrigeer* ik met behulp van de spellingchecker mijn tekst en zorg ik ervoor dat alle teksten correct gebruikt worden. Slordigheid en nonchalance laten immers geen goede indruk na.

Het proces dat hierboven beschreven wordt, is echter veel *minder lineair* dan uit deze tekst zou kunnen blijken. Schrijven is een *recursief* proces waarbij je zoals de slinger van een klok tussen de drie fases voortdurend heen en weergaat: je bouwt op en bij een nieuw inzichte ga je terug, je herzien je bouwvwerk verder. Laag na laag verdiep je zo de tekst van je paper.

